Geachte voorzitter, beste Sharon,

Met tegenzin maar ook met overtuiging dat het nodig is ontvang je mijn verzoek tot verlof als raadslid. Ik heb getwijfeld over de precieze woorden die ik voor dat verzoek zou kiezen. Kort en zakelijk of open en volledig. Het is dat laatste geworden. Alsof iemand ooit had gedacht dat ik voor kort en zakelijk zou kiezen :)

Als je een taboe wilt doorbreken, komt daar vaak ongemak bij kijken. Ik wil graag dat er meer openheid komt over niet-vervulde kinderwensen, over (tweede) onvruchtbaarheid, over het beleid rondom Ivf in Nederland en hoe het komt dat er zoveel Nederlandse vrouwen en stellen zijn die voor een Ivf-behandeling naar België, Duitsland of Spanje gaan. Over wat een Ivf-behandeling fysiek behelst en welke impact zo'n behandeling kan hebben. Als die openheid mijn doel is, kan ik niet zelf geheimzinnig doen over de reden dat ik met verlof ga van de gemeenteraad. Al komt daar dus ongemak bij kijken. En helaas ook angst dat er mensen zijn met meningen hierover die mijn gezin of mij zullen raken. Maar omdat ik iedere vrouw in mijn situatie gun dat ze minder geconfronteerd wordt met de vraag: "Wanneer komt de tweede?" of überhaupt met de opmerking dat het toch wel eens tijd wordt aan kinderen te beginnen, wil ik graag open zijn over de reden dat ik met verlof ga.

De reden dat ik verlof aanvraag de gemeenteraad is dat het me niet langer lukt om mijn raadswerk, reguliere werk en mijn privé-situatie te combineren op een manier die in balans is en waarbij ik mijn reguliere werk en raadswerk naar tevredenheid doe.

Voor veel raadsleden is dit sowieso een uitdaging. Dat geldt ook voor mij, zeker sinds de geboorte van onze dochter. Voor haar geboorte en sinds kort daarna hebben mijn partner en ik diverse Ivf-behandelingen doorlopen omdat wij op natuurlijke wijze geen kinderen kunnen krijgen. Wij zijn beiden enorm dankbaar dat dankzij Ivf met embryoselectie onze dochter gezond op de wereld is gekomen. Ook zijn wij beiden teleurgesteld en verdrietig (geweest) over behandelingen die niet tot (voldragen) zwangerschappen hebben geleid. Daarnaast zijn we in al die jaren ook vaak teleurgesteld, verbaasd of gefrustreerd geweest over beleid rondom Ivf in Nederland en de gevolgen daarvan voor heel veel Nederlanders. Als ik ooit tijd over heb ga ik op de barricades voor een daadwerkelijk progressief Ivf-beleid. Dat is namelijk hard nodig.

Maar dat is niet voor nu. Nu hebben we recent verdriet te verwerken. En gaan we maanden tegemoet die opnieuw fysiek en mentaal zwaar worden. Na de laatste behandeling heb ik er onvoldoende vertrouwen in dat ik mijn raadswerk in die periode uit kan voeren zoals ik wil. Raadslid zijn, er zijn voor mijn stad en stadsgenoten, strijden voor gelijke kansen voor ieder kind, is één van de mooiste en meest eervolle dingen die ik mag zijn en doen. Ik wil en kan dat niet half doen. Datzelfde geldt voor de komende Ivf-behandeling.

Dus heb ik de keuze gemaakt voor een periode van 16 weken met verlof aan te vragen. Een keuze die me zwaar valt maar wel de juiste is. Gelukkig staat Titus klaar om mij als raadslid te vervangen. En neemt hij samen met Ilse, Mohammed en Romi mijn portefeuille over voor de komende periode.

Ik wens jou en de hele gemeenteraad en andere collega's alle goeds voor de komende maanden. Ik hoop jullie in mei weer te zien om er weer volledig tegenaan te kunnen voor de stad.

Hartelijke groet,

Hester Assen